

V době postní farní knihovna doporučuje:

Jim Bishop, Den, kdy zemřel Kristus.

Tato kniha pojednává o nejdramatičtějším dni v dějinách světa, kdy zemřel Ježíš Nazaretský. Začíná v 6 hodin večer, což je začátek židovského dne, kdy Ježíš s deseti apoštoly prošel průsmykem mezi Olivovou horou a horou Pohoršení do Jeruzaléma k Poslední večeři. Končí ve čtyři hodiny odpoledne následujícího dne, kdy byl Ježíš sňat z kříže.

Každá kapitola knihy je hodina. Navíc jsou tři kapitoly, které obsahují všeobecnější údaje: jedna se jmenuje „Židovský svět“, druhá nazvaná „Ježíš“ popisuje Kristovo rodinné prostředí, třetí je „Římský svět“. Nejdůležitější je „Židovský svět“, neboť neporozumí-li čtenář Palestině a jejímu lidu, jaký byl před dvěma tisíci lety, nepochopí den, o který nám jde.

Gerhard Kroll, Po stopách Ježíšových.

Na bohatém faktografickém materiálu nám kniha přibližuje duchovní, společenské a přírodní poměry doby Ježíšovy. Čtenář tak získává plastický, široce pojatý obraz doby složený mimo evangelia ze starověké literatury, archeologických nálezů a kriticky podaných informací o soudobých bádáních.

Jacob Neusner, Rabín mluví s Ježíšem.

Posláním této knihy je být menší klasikou a slovo „menší“ zde nemá znevažující význam. Ve světové kultuře není mnoho klasiků a jen málo z nich je velkých, takže i v dnešní době řečnické inflace „menší klasika“ znamená velmi vysoké hodnocení. Rabín mluví s Ježíšem je přepracovaná a rozšířená verze knihy, která vyšla nedávno, v roce 1993, a rychle se vytratila, ačkoli si předtím ještě stihla získat i nadšené obdivovatele. Hlavní příčinou problémů s původním vydáním bylo, že americký nakladatel přidal jinak velmi čtivé knize odpuzující podtitul „dialog přes hranice tisíciletí“, který neodradil jen ty nejodhodlanější zákazníky knihkupectví.

Knihou rabína Jacoba Neusnera představuje žánr, který se od dob vrcholného středověku objevoval jen vzácně. Tato práce navazuje na ony ojedinelé a nedlouho trvající doby, kdy nejučenější mužové západního světa, středověcí rabíni poučení arabskou vzdělaností a křesťanští učenci, především tomisté, spolu vedli uctivé a otevřené debaty o podstatě jedině Boží pravdy. Taková vzácná setkání vyznačující se respektem a erudicí působí ve staletých temnotách netolerance a úmyslného nepochopení jako plamínky světla.

Profesor Neusner vzkřísil dávnou formu a dodal jí podmanivou vlídnost. Dovedu si představit, že by se s ním mnozí křesťané i Židé rádi přeli, ovšem rád bych, aby přitom zachovali stejnou míru

náklonnosti a uznání k víře druhého člověka, jako vyzařuje z něj.

Tato židovsko-křesťanská debata v klasické formě se ubírá zcela jiným směrem než jistá mimořádně nepřijemná podoba vzájemných styků, která v poslední době nabyla na ostroiti; jde o bitvu, která vypukla v reakci na snahu některých křesťanských sekt získávat stoupence mezi členy židovské komunity tak, že budou Ješuu z Nazaretu představovat jako židovskou osobnost, kterou lze přijímat za Mesiáše, a přitom zůstat praktikujícím židem. Tyto současné boje, vedené z obou stran se stejnou jedovatostí, jsou povinně vedeny v křesťanské terminologii. Postavení židovských obhájců je takové, že mají pracovat s křesťanskou definovanou charakteristikou Mesiáše, a pak dokázat, proč byla „náplň práce“ Jošuy z Nazaretu jiná.

Laskavá rozprava rabího Neusnera má daleko k intelektuální sterilnosti i k jízlivosti podobných názorových přestřelek. Pouze předkládá jako téma ke sporu tvrzení, že Ježíš v podání křesťanských textů – použito je evangelium sv. Matouše – nepochopil příliš dobře Tóru, mojžíšský Zákon. Tento postup se elegantně vyhýbá otázce, zda lze stejnou chybu přičítat historickému Ježíši (oně „skutečné“ postavě v pozadí Ježíše Krista podle evangelijního podání). Místo toho směřuje s jistotou k závěru, který mohou posoudit všichni věřící – jak křesťané, tak židé –, že totiž židovská a křesťanská víra jsou dvě rozdílné entity, pracující s různými předpoklady a vzájemně neslučitelné, leda snad z lhostejnosti nebo neznalosti. Pak se z přátelské a uctivé definice nesmazatelných rozdílů stává něco jako micva, dobrý skutek, nebo snad práce nad rámec povinnosti.

„Zdaleka nejdůležitější kniha židovsko-křesťanského dialogu za poslední desetiletí. Vyznačuje se naprostou poctivostí a přesností rozboru a spojením respektu ke druhé straně s pečlivým opodstatněním vlastního postoje, což z ní dělá výzvu zvláště pro křesťany; je na nich, aby se zamysleli nad rozbořem protikladů mezi Mojžíšem a Ježíšem.“ (Benedikt XVI.)

Josef Hrbata, Světlo v temnotách.

Myšlenky nad čteními Starého a Nového zákona.

Abbé Gaston Courtis, Důvěrně s Ježíšem.

Knihy textů k meditaci, k díkučinění a k návštěvě Nejsvětější svátosti.

Josef Janšta, Desatero.

Příběhy pro děti od 13 let a dospívající mládež k jednotlivým přikázáním Božího zákona

**Farní knihovna zve každou neděli 10.30-11.30
a středu 9.00-11.00 a 15.00-17.00 hod.**